

Bilag.

Danmarks geologiske Undersøgelse.

København, den 26. November 1936.

Til Statsministeriet.

Fundet af Saltet i Boringen ved Kolding er i videnskabelig og praktisk Henseende af største Betydning, idet det godtgør, at de geofysiske Undersøgelsesmetoder, paa Grundlag af hvilke Saltet blev fundet, er fuldt paalidelige.

Efter at Saltet nu er fundet, rejser det Spørgsmaal sig, paa hvilke Steder de Olieforekomster er beliggende, som efter de sagkyndiges Mening maa findes her i Landet, og hvorledes man skal gaa frem for at opdage disse. Det ligger da nær at tage Oliefeltet ved Heide i Holsten til Udgangspunkt, idet det kun ligger 80 km Syd for Grænsen, i samme Afstand, som Kolding ligger Nord for denne.

Da jeg i Juli besøgte dette Oliefelt, havde man allerede foretaget 4 Boringer, som gav Olie, og 6 andre var i Gang. Den maanedlige Produktion var oppe paa 1 000 Tons. Boringerne udførtes paa Grundlag af geofysiske Maalinger.

Paa min Hjemrejse fra Istidskongressen i Wien i September gjorde jeg Ophold i Berlin for at tale om denne Sag med en god Ven af mig, som paa det tyske Riges Vegne leder de geofysiske Maalinger i dette. Han fortalte mig, at hele Holsten og den tyske Del af Sønderjylland allerede var geofysisk færdigundersøgt lige til den danske Grænse, og raadede mig indstændigt til at udvirke, at den danske Stat lod foretage geofysiske Maalinger fra Grænsen imod Nord, støttet til de tyske Maalinger. Hvis disse geofysiske Maalinger blev foretaget under min Ledelse, vilde han stille sin rige Erfaring til min Raadighed og bistaa mig paa enhver Maade.

Den danske Stat er interesseret i, at der saa snart som muligt ved geofysiske Maalinger tilvejebringes det Kendskab til Undergrundens Bygning, som er nødvendigt for den videre Efterforskning efter Oliefelter i denne, og i, at disse Maalinger udføres saa paalideligt og omhyggeligt som muligt. Staten bør derfor selv lade dem foretage. Det er et Arbejde, som under alle Omstændigheder skal udføres. Foretages de nu i den kommende Sommer, er dette Arbejde gjort, og jeg vilde jo ogsaa gerne opnaa at lede disse Maalinger, idet mine tyske Forbindelser vil komme til stor Nytte ved dem. Ønsker Hr. Ravlin, som foretager Boringen ved Kolding, senere at benytte sig af dem, bør han tilbagebetale Staten det Beløb, som medgaaer til dem, naar der findes Olie paa Grundlag af dem.

Da det drejer sig om videnskabelige Maalinger, er de ikke indbefattet i Hr. Ravlins Eneretsbevilling, jfr. Ministeriets Skrivelse til ham af 5. Oktober 1936, Journ. Nr. 151/36, hvori der udtrykkelig siges:

„Det forbeholdes til enhver Tid den danske Stat Ret til for egen Regning at lade foretage stedlige videnskabelige geologiske eller geofysiske Undersøgelser, for saa vidt disse efter Statsministeriets Skøn ikke griber forstyrrende ind i Virksomheden.“

Ved at forespørge en Ven af mig, som jeg traf i Tyskland, og som har en ledende Stilling inden for et stort tysk Selskab, der foretager geofysiske Maalinger, om, hvorledes saadanne burde udføres i Danmark, og hvad Bekostningen ved dem vilde beløbe sig til, erfarede jeg, at de mest hensigtsmæssigt burde foretages med en indbyrdes Afstand af 5 km paa en 100 Steder fra Grænsen nordpaa over det Omraade, som allerede er magnetisk undersøgt, til Linien Vejle—Varde. Maalinger paa hvert Sted vilde koste, mente han, 150 Reichsmark, altsaa 15 000 Reichsmark, som med Dagkursen 183,85 pr. 100 Rm. (26. November 1936) vil beløbe sig til 27 577 Kr. 50 Øre. Til Maalingerne, mente han, vilde der behøves ca. 2 Maaneder. En dansk Geolog bør deltage i dem, hvortil der vil medgaa ca. 1 200 Kr. Endvidere maa jeg foretage en Rejse til Tyskland for at konferere med min Ven i Berlin om Maalingerne og forhandle med det tyske Selskab, som skal udføre dem, og træffe de fornødne Aftaler med dette. Hertil vil medgaa en 600 Kr.